

Nyílt levél az "Ébredő magyarok püspöke"* cikk íróinak

A múlt század elején Julien Benda Párisban megjelent könyve a nyugati értelmiségieket valósággal sokkolta. A könyv címe: *Irástudók árulása*.

Ez jut eszembe, amikor olvasom a Népszabadságban megjelent interjút Prohászka antiszemitizmusáról. Az előre jól megtervezett, jól „feltálat” kérdéseket Czene Gábor fogalmazza meg. És hogy még nagyobb legyen a hatás, egy egyetemi oktatót, Fazekas Csabát kértek fel a válaszadásra. Elvégre ő csak igazán tudja, hogy ebben az őserdőnyi problémahalmazban mi az igazság.

Gondolom, nem fog megneheztelni rám Czene Gábor és a Népszabadság főszerkesztője és a többi írók, hogy velük most nem foglalkozom, hanem csupán Fazekas Csaba elvtársamat szeretném a helyére tenni. Olyan értelemben nevezem elvtársamnak, minthogy én is történész lennék.

Tehát kiket is nevez Julien Benda árulóknak? Azokat a hivatásos írókat, tudósokat, akik nem az igazságot fogalmazzák meg, hanem szembe fordulnak „klerikus” mivoltukkal, és félrevezetik a nekik kiszolgáltatott, ártatlan olvasóikat, írni-olvasni tudó embertársaikat. A klerikus szót azért írtam le, mert J.Benda francia könyvének címében „clerc” szó szerepel. A franciák mind a mai napig klerikusnak, egyházi embernek hívják az írni-olvasni tudókat; jelezvén, hogy egykoron csak a papok, szerzetesek tudtak írni, illetve akiket ők skólájukban, iskoláikban megtanítottak erre a csodálatos tudományra.

Hát nézzük csak közelebbről, ki is ez az egyetemi oktató?

Egy olyan tanár, aki az univerzitáson, vagyis egyetemen, a legmagasabb fokú főiskolán tanít történelmet. Ez a legveszélyeztetettebb zóna, hacsak valaki nem „oknyomozó” történész. Ő ugyanis mindent dokumentumok alapján állít, és megadja ezeknek forrását is. Ha egy történész nem így tanít, akkor baj van, és elárulja legszentebb hivatását. Nos ezekről ír Julien Benda.

Én azért vállalkozom ennek a nyílt levélnek megírására, mert állításaim mögött egy életen át folytatott kutató munka és tudományos kiadványok tucatja áll. Ennek elismeréseként lettem egyetemi tanár, és a Magyar Tudományos Akadémián ezért kaptam a Történelettudomány doktora fokozatot.

De a bemutatkozás után menjünk egy lépéssel tovább. A bevezetőben megtudjuk, hogy „kollegám” egyháztörténész, és mint ilyen „régóta kutatja a katolikus püspök életét”. A közölt fénykép alapján úgy látom, hogy egy fiatal történészről van szó.

Előre bocsátom, hogy a kor se nem érdem, se nem fokmérője a tudásnak, de az igazság közlésének sem. Mégis leírom, és nem szégyellem, hogy 93 éves vagyok. Ebből 20 év Prohászka kutatással telt el.

A felhozott téma miatt pusztán csak megjegyezni kívánom, hogy egyik könyvem címe: *Hítvédelem és hazaszeretet avagy antiszemita volt-e Prohászka?* Így hát a Népszabadságban megjelent cikk témakörét ismerem. Ez a Magyarazata annak, hogy televízióban, rádióban, az Írószövetségben és számos városban, közösgben erről a kérdéstről is nyíltan elmondom az igazságot. És mindig azzal kezdem, hogy hány zsidó életét mentettem meg a holokauszt éveiben, mégis antiszemitának neveznek, sőt kapom a figyelmeztetéseket. Tény, hogy sem becsülete, sem életem nincs biztonságban. Aztán előadásaimat folytatom azzal, hogy kezembe veszem, és megmutatom Paul Johnson angol és magyar kötetét: A zsidóság történetét, és Fejtő Ferenc francia és magyar művét, a Magyarországi zsidóság címűt. Ezt azért te-

szem, hogy mindenki megnézhesse milyen előtanulmányokat folytattam.

Kérdem szerényen, de határozottan: vajon egyháztörténész kollegám kezébe vette-e az imént említett műveket, netán olvasta az én hat kiadást megért munkámat, melyet az Ecclesia és a Szent Gellért kiadó is tíz év óta árusít? Mert ha valóban egyháztörténész valaki, különösen ha egyetemi előadó, az a minimum, hogy témájával kapcsolatban az utolsó tíz évben megjelent írásokat ismerje. De legalább a le-tűnt diktatúra idején Prohászka-ról könyvet írt történész professzor művét olvasta volna el, a *Napba öltözött ember* (1994)

Minden jel arra mutat, hogy nem olvasta sem az említett tudósok világát bejárta műveit, sem a szerkesztésben közreadott *Jubileumi sorozat* eddigi

Fazekas Csaba, a Népszabadság "történésze"

megjelent hat kötetét, többek között Prohászka naplójának kritikai kiadását. Akkor ugyanis nem mondhatott, írhatott volna ennyi badarságot és féligazságot. Ez utóbbiról tudni kell vagy illik, hogy minden féligazság magában rejtje a teljes hazugságot.

Sem időm, sem kedvem nincs ahhoz, hogy a magát egyháztörténésznek vallott Fazekas Csaba minden egyes állítását dokumentált tények alapján széjjelzúzzam, elég, ha egyet kiemelek.

Ezt állítja Prohászka-ról az „egyháztörténész” egyetemi előadó úr: „Csodálatlan szemléltette a fasizmus felemelkedését Olaszországban” -Ez nemcsak

rágalom, hanem szemenszedett hazugság. T.i. ép az ellenekezője az igaz. Mikor sorra veszi a téveszméket hirdetőszellemi, politikai áramlatokat, azzal fejezi be, hogy *ime itt van egy újabb életveszélyes eszme: a fasizmus..* -

Nos, Hölgyeim és Uraim! Ezzel én Fazekas Csabát kirekesztem a magyar történészek különösen az egyháztörténészek általánosan nagyon tisztelt értelmiségi közösségéből. Elképzelheti mindenki, hol állhat napjainkban a magyar történelem és egyháztörténelem szintje, ha egy egyetemi előadó a tényeknek épp az ellenkezőjét hiszi, állítja és ezzel mérgezi a leendő magyar történész generációt és olvasók százazreit. Egy ilyen, Ungvári Krisztiánt már évekkkel ezelőtt lelepleztem ugyancsak nyílt levelet intézve hozzá; kitagadtam őt is, mint az irástudó árulók egyikét.

De tulajdonképp miről is van szó? Arról, hogy ha bárki a zsidóság, vagy egy zsidó csoportosulás, vagy egy-egy zsidó magatartásáról, jelleméről, bűnéről, Isten-haza ellen elkövetett árulásáról merészel írni, még ha tényekkel, hiteles dokumentumokkal igazolni is tudja, rasszistának, fajgyűlölőnek, antiszemitának bélyegzik meg. Így járt Wass Alberten kívül mindenki, Prohászka is, én is.

Persze a „féligazság teljes hazugság” itt is napnál világosabban szembetűnik.

T.i. azokat a neves zsidókat, vagy közismert nagy

politikusokat, írókat, tudósokat, akik maguk is zsidók vagy a zsidóság karakterét bírálók csoportjához tartoznak, nem bélyegzik meg antiszemitizmussal.

Pedig a sort kezdhetjük a magát büszkén zsidónak valló Saullal= Szent Pállal, akitől származik a „jó” és „rossz” zsidó megkülönböztetése. Ezeket mondja Tituszhoz írt levelében: „Akad számos elégedetlenkedő, fecsegős ámitó ember, főként a k ö r ü l m e t é l t e k sorában. Ezeket el kell hallgattatni, mertegészsaládokatdúlnakfelés...aljas haszonlesésből ártalmas dolgokat tanítanak” Akkor tehát a zsidó Saul az antiszemitizmus elsőfőharcosa, mint a rossz zsidók elleni hadjárat vezére.

Aztán ugorjunk a hite ellen nyíltan agitáló zsidó Baruch Spinoza-hoz (+1677), akit a hitközség főrabijára a következőkkel sújtott: „Legyen átkozott éj-jel és nappal. Soha ne bocsásson meg neki az Úr. Törölje ki nevét az ég alól. Választassék el Israel népétől.”

Tőle ugorjunk magához az ateista zsidó Carl Marx-hoz, aki 1843-ban *A zsidó kérdéshez* című cikkében rettenetes szavakkal ostromozza saját fajának égbekiáltó bűneit. Folytatom Churchillel, aki 1920-ban, majd 1937-ben a cionizmus és bolsevizmusról írt cikkében leplezi le a világ zsidóságának aknamunkáját.

-De hallgassuk meg azt a Márai Sándort, akinek felesége, Lola zsidó volt, és nagyon boldog házasságban élt vele, így eleve nem lehetett antiszemita. Mégis 60 alkalommal írt kegyetlen nyíltsággal arról a zsidó arroganciáról és erkölcstelenségről, mely alapjaiban dülta fel a magyar társadalmat 1880-1945 között. Egyik mondata: „Nincs nekem a zsidókkal semmi bajom, csak a szemtelen és tisztességtelen emberekkel van bajom, akik közül feltűnően sok a zsidó”

És ne maradjon ki a sorból egykori egyetemista tanítványom, Karinthy Ferenc neve se, aki zsidó lé-tére 1985-ben undorral ír saját fajtájának egyik legkirívóbb tulajdonságáról. Szerinte a zsidóság előbb-utóbb mindig megutáltatja magát. Ennek -és ezt már én teszem hozzá-bizonyára sok oka van. De az egyik mindenképpen az, hogy nem akarják magukat a kisebbségek közé sorolni. Őka rendszerváltozás után is kikérték maguknak ezt a minősítést, mondván, hogy a zsidóság nem külön faj, hanem azonos a magyarral. Nos ez ellen harcolt körömszakadtáig Prohászka és minden néprajzos, minden normálisan gondolkodó magyar ember, én is. Az igazság kimondása azonban nem azonos semmi mással, különösen -jelen témánkról lévén szó- nem antiszemitizmus.

Ami pedig a riport alcímét illeti, hogy t.i. „Prohászka a szocdemeket is a nemzetellenesek közé sorolta”...Nos, erről mindössze annyit, hogy ha a kérdező Czene Gábor írónak úrnak nem is kell ismer-nie saját eszmerendszerének történetét, legalább az „egyháztörténész” rangot magának vindikáló „ál-próféta” egyetemi oktatónak illenék tudni, hogy a mi korunkbeli, vagyis a 20-21. századbeli szociáldemokrácia -melyet én „szalon szociáldemokráciának” nevezek-totaliter aliter-vagyis gyökerestől más, mint a 19. századbeli. Ép Prohászka korában terjedt el ez a formáció, melynek alakuló gyűlésén, Bécsben, jegyzőkönyvben rögzítették, hogy az eszme és a párt h i v a t a l o s a n az ateizmust fogadja el és hirdeti.—

Nos, egyháztörténésznek előlépett tanárocskám, ugye milyen rettenetes és hallatlan dolog, hogy erre egy katolikus püspök, akit Prohászka Ottokárnak neveznek, azt merete mondani, hogy Állj és ne tovább! Annyit minden egyháztörténésznek illik tudnia, hogy minden felszentelt magyar pap lelke legmélyén nem ateista, és Szent Istvánt tartja hazája létrehozójának. „Ah hol vagy magyarok tündöklő-csillaga”

Ments meg minket az álprófétáktól és a féligazságokat kérdezőktől, de különösen az ilyen egyháztörténészeketől.....Amen

Barlay Ö. Szabolcs MTA doktora

*Prohászka, az 'ébredő magyarok' püspöke (http://nol.hu/belfold/20120726-ebredo_magyarok_puspoke) - Népszabadság 2012.július 26

EURÓPAI IDŐ – Az Európai Unióban szabadságát és önrendelkezését megteremteni kívánó erdélyi magyarság lapja – ISSN 1220-9929

Főszerkesztő: Horváth Alpár. Helyettes főszerkesztő: Stóffán György. Felelős szerkesztő: Simon Ildikó. Főmunkatárs: Borsos Géza, Kolumbán Sándor, Krasznai Zoltán.

A szerkesztőség postacíme: El-KIA, 520100 Sf.Gheorghe, C.P.: 15. Tel./fax: 0267-318 895. Honlap: <http://www.e-ido.com/> E-mail: europai_ido@e-ido.com

A kiadó címe: Európai Idő Kiadó, 520085 Sf.Gheorghe, Str. Daliei nr. 2. bl. 44. sc. C. ap. 1. Bankszámla: COD IBAN: RO490TPV300000597085R001 – OTP BANK SFANTU GHEORGHE.

Főkönyvtel: Illyés Veronika. Könyvtel: Simon Ildikó. Terjesztés: az Európai Idő Terjesztőhálózata. Felelős terjesztő: El-KIA Kft. Nyomda: Europrint Nyomda – Csíkszereda

Az Európai Idő hasábjain szerző nevével, szignójával stb. megjelent írások illetve más forrásból átvett cikkek, illusztrációk nem föltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét, s így felelősséget sem vállalunk ezek tartalmáért! A cikkekért minden esetben azok szerzői a felelősök.